

(The National Interest, 21.5.2010)

Обамина политичка будућност зависи од европског континента. Ако евро имплодира и стане наше привреде се погорша, председник је надрљао.

Као и његов отац Рон који седи у Конгресу, Ранд Пол несумњиво има дара за подстицање контроверзи. Пол, офталмолог и члан покрета Чајанка (Tea Party), постигао је велики успех на примарним изборима у Кентакију, када је победио Треја Грејсона и постао ГОП

[\[1\]](#)

-ов кандидат за Сенат. Међутим тек што је прославио победу, Пол је неопрезно улетео у политичку зону сумрака.

Пол се појавио на више разних либералних аналитичких емисија, укључујући и National Public Radio

и

The Rachel Maddow Show

на

NBC

-у, и ту расправљао о древној историји – Акту о грађанским правима из 1964. Царајући стари жар препирки око овог закона, Пол је изјавио да он није био несклон томе да се омогући приватним фирмама да дискриминишу клијенте на расној основи. Како, молим? Било би тешко замислити неспретнију изјаву, као створену да потврди све стереотипе о ГОП-у, и то управо у време кад странка предвођена

[Мајклом Стилом](#)

,

покуша

ва

да

одбаци

свој историјск

и

расн

и багаж

.

За републиканце, ова несрећна епизода би требало да потцрта могућност да средњорочни избори 2010. можда неће бити тако повољни, или бар не тако лаки за тријумф, као што су они то предвиђали. Неколико месеци је ГОП ходао уздигнуте браде, с уверењем да ће срушити демократску већину у Представничком дому, а можда чак и у Сенату. Међутим, бивши конгресмен Том Дејвис из Вирџиније је имао право када је упозорио да победа демократе Марка Крица над републиканцем Тимом Бернсом у посебним изборима у Пенсилванији, треба да буде разлог за опрез у вези са изгледима републиканаца на јесењим изборима. Поред тога, победа Џоа Шестака над Арленом Спектером на примарним изборима у Демократској странци за Сенат је велика победа за председника Обаму, јер Шестак ће бити много јачи кандидат од Спектера у надметању са републиканцем Петом Тумијем.

Да ли то значи да је Обама устао са вруће столице? Може ли сада једрити на том ветру до избора на јесен? Ни у ком случају. Обамина најслабија тачка и даље остаје економија. Осам милиона радних места је изгубљено у финансијском краху, а незапосленост лебди на нешто испод 10 одсто – бар тако тврди званична статистика. Ипак, привреда показује неке знаке живота, а председник Обама такође може да се позове на усвајање закона о финансијској реформи као на свој велики успех. Но, највећа претња Обамаи заправо долази из иностранства, а није тероризам. У питању је могући финансијски крах Европе.

Како еврџу пада вредност, амерички извоз постаје скупљи. Нема сумње да постоје неке користи од пада евра - цене нафте иду надолу, а трезор САД не мора да подигне каматне стопе да би привукао инвеститоре у амерички дуг који наставља да расте. Али Европа полако долази до тачке пуцања, а кривац за то можда буде Немачка. Као што је Стивен Перлстин [истакао](#) у *Вашингтон посту*, "дугорочно гледано, еврозона се неће искобељати из проблема све док Немачка не нађе начин да омогући раст и благостање без сиромашења својих суседа и трговинских партнера". Просто речено, Немачка извози своје производе у Грчку, Португалију и Шпанију, истовремено се постављајући као зајмодавац е како би финансирала на првом месту куповину те исте робе. Сада се ова шема распала у парампарчад (исто као што би се то могло десити између Америке и Кине, која је следила сличну политику према несолвентном Вашингтону).

Обама је био тиме толико забринут да је позвао немачку канцеларку Ангелу Меркел да креира велики финансијски пакет помоћи за Грчку. Али, Немачка се преиграла, забран

ивши шпекулативно (
[naked short selling](#))

Обама је талац Европе

Пише: Џејкоб Хејлбрун
четвртак, 27 мај 2010 07:06

)
трговање
евр
ом
. И уместо да дигне вредност евра, Меркел је уздигла нове сумње у одрживост те валуте.

Да ли је претерано сугерисати да Обамина политичка будућност, на неки начин, може да буде талац Европе и, конкретно, Немачке? Не би било први пут да је Немачка одиграла пресудни утицај на америчку историју.

Што се тиче републиканаца, шанса да остваре значајан добитак фокусирајући се на питања пореза и државног дуга, у време политичких, економских и социјалних промена, и даље је јака. Али партија ће пропустити прилику ако њени лидери остану заокупљени арканском дебатом о прошлости уместо да говоре о будућности Америке.

Џејкоб Хејлбрун је виши уредник у *The National Interest*-у.

[1] Grand Old Party или G.O.P. - стари назив за Републиканску партију, прим.прев.

(Превод: **Василије Д. Мишковић**)